

βρέθηκε γιουμάτου, κ' ἔρριξαν τοῦ βάρους γι' αὐτὸ 'ς τοὺν καλόιρον.

Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐσ. 1) Οἶνος πινόμενος ὑπὸ μοναχῶν ἐν κοινῇ τραπέζῃ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας ὑπὲρ ὑγείας τοῦ πατριάρχου, τοῦ ἡγουμένου ἢ γέροντος μοναστηρίου, ὑπὲρ ἄρχοντος ἢ εὐεργέτου ἢ εἰς μνήμην θανόντος, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν κοπιῶντων ἀδελφῶν τῆς μονῆς "Αθ. 'Η σημ. καὶ ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ 1728 τοῦ Γρ. Γκίκα πρὸς Χρ. Νοταρᾶν. 'Ιδ. É. Legrand, Biblioth. 4, 216 «εὐχαριστοῦμεν δὲ καὶ διὰ τὸ γεμάτον ὅπου εἰς τὴν ὑγείαν ἡμῶν ἔπιεν ἡ μακαριότης σου». 2) 'Η κατὰ τὰ ἐπιδόρπια γαμηλίου γεύματος γινομένη πρόποσις με ποτήριον πλήρες οἴνου ὑπὲρ τῶν νεονύμφων "Ανδρ. (Κόρθ.) "Ηπ. (Πρέβ.) Λευκ. Πελοπν. (Γορτυν. Καλάβρυτ. Παλαιοχ.) Στερελλ. ('Αχυρ.)—Μακρυγ., 'Απομν. 2, 329 Κ.Μαρίν., Ν. 'Εστ. 2 (1928), 180 : Σὲ λίγο σήκωσε ὁ πατέρας τοῦ γαμπροῦ τὸ γιομάτο Γορτυν. Θὰ σ' κώσουνι τοῦ γιουμάτου τώρα, πιδιά 'Αχυρ. Τώρα θὰ πιοῦνε τοῦ γαμπροῦ τὸ γιμάτο Κόρθ. Σ' κώσαμε τρεῖς βουλές τοῦ γιουμάτου 'ς τοῦ γάμου σ' αὐτόθ. Φάγαμεν κι ἀρχίσουμεν νὰ σηκώνουμεν τὰ γιομάτα (ἐνν. ποτήρια) Μακρυγ., ἐνθ' ἄν. Σηκώθη ὁ πρωτοκαλεστής νὰ σηκώση τὸ γιομάτο Κ.Μαρίν., ἐνθ' ἄν. || Φρ. Σ' κώνον τοῦ γιμάτου (ἐγείρω πρόποσιν) Λευκ. Σηκώνουσι τὰ γεμάτα (προπίνουν εἰς ὑγείαν τῶν νεονύμφων) Παλαιοχ. Συνών. ἐντολή, ντολί. 3) Γεῦμα, τὸ ὅποῖον δίδεται τὴν ἐπομένην τοῦ γάμου ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ γαμπροῦ εἰς ἐνδειξιν ἱκανοποιήσεως ἐκ τῆς διαπιστωθείσης παρθενίας τῆς νύμφης Θάσ. 4) Τράπεζα πλήρης γλυκυσμάτων, τὰ ὅποια παρατίθενται κατὰ τοὺς γάμους μετὰ τὸ δεῖπνον εἰς τοὺς προσκεκλημένους Πόντ. ('Αμισ. 'Ινέπ. Οἶν.) 5) Εἶδος χοροῦ Χίος (Πυργ.)—Λεξ. Βλαστ. 415.

γεματούλης ἐπίθ. Γ.Ξενοπ., Κατήφ., 34 γιοματούλης Πελοπν. (Γαργαλ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γεμάτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούλης.

Εὐτραφὲς ἐνθ' ἄν. : Εἶναι λίγο γιοματούλης ὁ γιός μου Γαργαλ. Τήνε θέλω γιοματούλα τὴ γυναῖκα μου αὐτόθ. "Ασπρη, κόκκινη, ξανθή, γεματούλα, δροσερὴ κοπέλα Γ.Ξενοπ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γεματουλὸς 1, γεματούτσικος 2.

γεματουλὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. 'εματουλὸς Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. γεμάτος διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ουλός.

1) Γεματούλης, ὁ ἰδ. : Καλούτσικιά 'ναι, 'εματουλή, δὲν εἶν' ἀδύνατη ἡ κοπέλα. 2) 'Επὶ νήματος ἢ ὑφάσματος, τὸ κάπως χονδρόν : 'Εματουλὸ νὰ τὸ κάνης τὸ 'φάδι, μὴ δὲ κάνης φιλό. Συνών. γεματουλούτσικος, γεματούτσικος 3.

γεματουλούτσικος ἐπίθ. ἀμάρτ. 'εματουλούτσικος Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γεματουλὸς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούτσικος.

Γεματουλὸς 2, ὁ ἰδ. : 'Εμένα 'ν' ὁ κάματός μου 'εματουλούτσικος πάδα, μὰ εἶν' ἀλήθεια στρωτὸς (κάματος=τὸ μάλινον νῆμα). 'Εματουλούτσικό 'ναι, κάνει καὶ 'ιὰ παρτὸ (εἶναι μᾶλλον χονδρόν τὸ ὑφασμα, ὥστε δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν παλτοῦ). Συνών. γεματουλὸς 2, χοντρούτσικος.

γεματούτσικος ἐπίθ. Πελοπν. ('Αρκαδ.)—Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. γιματούτσικους Θράκ. (Σαρεκκλ.) 'εματούτσικος Νάξ. ('Απύρανθ.) Οὐδ. γιοματούδικο Τσακων. (Μέλαν.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γεμάτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούτσικος.

1) 'Ο κάπως πλήρης Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πελοπν. ('Αρκαδ.) Τσακων. (Μέλαν.)—Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. : "Ενα σταμνιούλι 'αὶ γιοματούδικο (ἕνας μικρὸς πίθος σχεδὸν γεμάτος με λάδι) Μέλαν. 2) Γεματούλης 1, ὁ ἰδ. Νάξ. ('Απύρανθ.) : Δὲν εἶστε δὰ καὶ παχειές, 'εματούτσικες εἶστε, μὰ δὲ λέεστε παχειές. Εἶναι μιὰ 'νχιὰ 'εματούτσικη (μιὰ 'νχιὰ=μιὰ νυχιά, ὀλίγον). 3) Γεματουλὸς 2, ὁ ἰδ., Τσακων. (Μέλαν.) : Λιγάτσι γιοματούδικο ποῖε νι, ἔρι τελεία φιλέ τὸ νέμα ντι (κάμνε τὸ νῆμα σου ὀλίγον χονδρόν, εἶναι τελείως λεπτόν).

γεμέκι τό, ἀμάρτ. γιμέκ' Θεσσ. ('Ανατολ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *yemek*=γεῦμα.

Τὸ γεῦμα.

γεμεκλίκι τό, 'Ιων. (Βουρλ.) Κρήτ. — Γ.Βλαχογιάνν., 'Αρχ. 2, 225 Μακρυγ., 'Απομν. 2, 147 Ε.Μπόγκ., Τουρκ. λέξ., 19 'Εφημ. 'Ελευθερ. Λόγ. 29/3/1925, ἀριθμ. 631—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. γεμεκλίκιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γιμικλίξ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. Λέσβ. Σάμ. (Μαραθόκ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *yemeklik*=σιτηρέσιον.

1) Σιτηρέσιον, τὰ πρὸς διατροφήν ἀναγκαῖα διὰ μίαν ἡμέραν "Ηπ. (Ζαγόρ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. Μακρυγ., ἐνθ' ἄν. Ε.Μπόγκ., ἐνθ' ἄν. 'Εφημ. 'Ελευθερ. Λόγ., ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. : Τ' δίνου δέκα δραχμὲς τ'ν ἡμέρα κι τοῦ γιμικλίξ' Ζαγόρ. "Οχι, δὲ θὰ παίρνουν ἄλλοι τοὺς λουφέδες καὶ τὰ γεμεκλίκια (λουφέδες=μισθοὺς) 'Εφημ. 'Ελευθερ. Λόγ., ἐνθ' ἄν. : «Τὰ γεμεκλίκια πρέπει ἀποφασιστικῶς νὰ δοθοῦν καὶ εἴτα θέλει βαλθῇ τάξις» Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. 2) Τὰ πρὸς διατροφήν ἀναγκαῖα τρόφιμα διὰ τοὺς χωρικοὺς, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παραγωγῆς μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας 'Ιων. (Βουρλ.) Θράκ. Κρήτ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) : "Εἴξ' τοῦ γιμικλίξ' τ' (ἔχει νὰ τραφῇ μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας) Θράκ. Τὸ σ'τάρι δὲ βέτυχεν ὀφέτος, βορεῖ νὰ κάμωμε τὸ γεμεκλίκι μας Κρήτ. 'Οφέτος ἔβγαλα μόνο τὸ γεμεκλίκι μου αὐτόθ. 3) Σταθμὸς ἐνθα ἐγευματίζον οἱ ὁδοιπόροι Ε.Μπόγκ., ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Βυζ.

γεμελλάκι τό, ἀμάρτ. γεμελ-λάτθι Κῶς γιμελ-λάτθι Κῶς διμελ-λάκι Ρόδ. 'ιμελλάκι Νάξ. ('Απύρανθ.) Πληθ. γεμελλάκια Θήρ.—Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. 'ιμελ-λάκια Χάλκ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γεμελλος καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

1) Τὸ μικρὸν δίδυμον τέκνον Κῶς Νάξ. ('Απύρανθ.) : 'Ο Μανόλης τῶ' ὁ 'Αποστόλης, τὰ γιμελ-λάτθια Κῶς. Εἶδα κάνον δὰ 'ιμελλάκια; —'Επέθανεν ἐδὰ τὸ ἕνα 'Απύρανθ. 2) Δίδυμος γαλαθηνὸς ἀμνὸς ἢ μόσχος Κῶς Ρόδ. : "Ηφερέμας ὁ πιστικός μας ἔναγ-γεμελ-λάτθι Κῶς. Σήμ-μερις 'α' φᾶμεγ-γιμελ-λάτθιν δοῦ φούρνου αὐτόθ. 'Η τσουμάα μας ἔκαμε διμελ-λάκια (ἡ τσουμάα=ἡ νεαρὰ ἀγέλας) Ρόδ. 3) Κατὰ πληθ., οἱ δύο ἄκροι ἀστέρες τοῦ κέντρου τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Σκορπίου Θήρ. Χάλκ.—Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

'Η λ. καὶ ὡς ὄν. γυναικὸς Θήρ.

γεμελλαριὰ ἡ, 'Ανάφ. Χίος δεμελλαριὰ Χίος μεγελλαριὰ Σίφν.

'Εκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γεμελλάρης.

1) 'Η δίδυμος αἴξ Σίφν. Συνών. διπλάρα. 2) 'Η αἴξ ἡ

τικτούσα δίδυμα Ἀνάφ. Χίος. Συνών. γεμελλοῦ, δι' ὃ ἰδ. γεμελλᾶς 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γεμελλᾶς Καλαβρ. (Μπόβ.)

γεμελλᾶς ὁ, ἀμάρτ. γιμελ-λᾶς Κάρπ. γιμελλᾶς Κάρπ. γιμελ-λᾶς Κάρπ. ἱμελ-λᾶς Κάρπ. Θηλ. γεμελ-λοῦ Λειψ. γιμελλοῦ Ἡράκλ. γιμελ-λοῦ Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

1) Δίδυμος Κάρπ. 2) Θηλ., ἡ δίδυμα τεκοῦσα αἰξ Ἀμοργ. Ἡράκλ. Κάρπ. Λειψ. Συνών. γεμελλᾶρι 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεμελλᾶς Φοῦρν. Γι-μελ-λᾶς καὶ Διμελ-λᾶς Κάρπ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἱμελ-λᾶς Κάσ. Ἱμελ-λοῦ Κάρπ.

γεμέλλι τό, γεμέλ-λιν Ἰκαρ. γεμέλλι Ἀνάφ. Θήρ. γεμέλ-λι Ἀμοργ. Λειψ. Πάτμ. ἑμέλ-λι Κάλυμν. γιμέλλι Ἡράκλ. γιμέλ-λι Κῶς ἑμέλ-λι Κάρπ. Κάσ. Χάλκ. δεμέλ-λι Χάλκ. διμέλ-λι Κάλυμν. Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. Πληθ. ἑμέλτζα Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος.

1) Τὸ δίδυμον τέκνον ἀνθρώπου ἢ ζώου Ἀνάφ. Ἡράκλ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κῶς Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. : Ἡ Μαρία τοῦ Λεόντη ἤκαμεγ-γιμέλ-λια Κῶς. Ἡ τσουμάμας ἔκαμε διμέλ-λια (τσουμάμα=νεαρά ἀγέλας) Ρόδ. Συνών. γεμελλιάρικος, γεμέλλικος, γέμελλος 1, διδυμά-ρης, διδυμάρικος, δίδυμος, διπλάρης, διπλάρικος, μπινιάρης. β) Ὁ δίδυμος καρπὸς Θήρ. διπλάρης, διπλάρικος. 2) Τὸ περίσσευμα τοῦ στήμονος μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑφάνσεως, ἐπειδὴ ἕκαστον νῆμα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο στήμονας Λειψ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεμέλλις Ἰκαρ. Ἱ-μέλ-λια Κάρπ. Διμελ-λιού Ρόδ.

γεμελλιά ἡ, ἀμάρτ., ἱμελλιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Ἡ δίδυμος: Δὲ τσι γνωρίζω φτές τσι ἱμελλιές, ἡ ποιά εἶν' ἡ μιὰ κ' ἡ ποιά εἶν' ἡ ἄλλη.

γεμελλιάρικος ἐπιθ. ἀμάρτ. δγουν'λλιάρ'κους Κυδων. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γεμελλιάρης. Ὁ τύπ. δγουν'λλιάρ'κους κατὰ σύμφυρσιν τοῦ ἀριθμ. δύο <δύο καὶ τοῦ ἐπιθ. γεμελλιάρικος ἢ διὰ παρετυμολογικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀριθμοῦ δύο ἔνεκα τῆς ἐννοίας τοῦ δίδυμος.

Δίδυμος ἐνθ' ἄν. : Γέθ'σ' ἢ γ'ναῖκα τ' τσ' ἔκαρι δγουν'μ'λιάρ'κα, ἀγόρια τσι τὰ δυὸ Λέσβ. Συνών. ἐν λ. γεμέλλι.

γεμέλλικος ἐπιθ. Μ. Ἐγκυκλ. διαμέλλ'κος Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικος.

Ὁ τύπ. διαμέλλ'κος διὰ παρετυμολογικὴν ἀποκατάστασιν τῆς προθέσεως διὰ. Ἰδ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 24 (1912), 27-28.

Γεμελλιάρικος, ὃ ἰδ. ἐνθ' ἄν. : Ἡ Μαρία τ' Κωσταντῇ ἔκαμε διαμέλλ'κα. Τὰ διαμέλλ'κα πιάνονται σὲ δυὸ φεγ-γάρια Σκῦρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεμέλλικο Ἰκαρ. Γεμέλλικα Χίος.

γέμελλος ἐπιθ. Ἀνδρ. Ἀντίπαρ. Θήρ. Ἰων. (Μπουρνόβ. Σμύρν.) Κύθηρ. Μύκ. Πάρ. Σέριφ. Σίφν. Σύρ. Χίος-Λεξ. Βάιγ. Βλαστ. 393 Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γέμιλλους Σάμ. Τῆν.

μέγελλος Σίφν. γιόμελλος Χίος (Βροντ. Νένητ.) δγόν'λλους Κυδων. διάμελλος Σκῦρ. ἑμεος Νάξ. (Κωμιακ.) δίμελ-λος Ρόδ. ἱμελλος Ἀνδρ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Δαμαρ. Κορων. Φιλότ. κ.ά.) ἱμελλος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) δεμέλ-λης Ρόδ. Τῆλ. γι-μέλ-λᾶς Ρόδ. διμέλ-λᾶς Ρόδ. Θηλ. ἑμελλῇ Νάξ. (Κω-μιακ.) γεμέλ-λα Θήρ. Μύκ. γεμέλ-λα Κῶς γιμέλ-λα Κάρπ. Κῶς διμέλ-λα Σύμ. διαμέλλα Σκῦρ. Οὐδ. δέμελλο Χίος (Ἐγρηγόρ.) μέγελλο Σίφν. Φολέγ. γίμελ-λο Ἡράκλ. γί-μελ-το Ἀστυπ. γιόμελο Ἰων. (Ἀλάτσατ.) δίμιλλο Ἰων. (Σμύρν.) δγόμελλο Ἰων. (Βουρλ.) δγόν'λλου Λέσβ.

Ἐκ τοῦ Ἱταλ. *gemello*=δίδυμος. Ὁ τύπ. γιόμελλος καὶ παρὰ Δουκ. Παρὰ Σομ. τὸ οὐδ. γιόμελλον.

1) Δίδυμος, ἐπὶ ἀνθρώπων, θρεμμάτων καὶ καρπῶν ἐνθ' ἄν. : Εἶναι γέμελλος Σύρ. Τ'ς βλέπ'ς ἱφτές τ'ς δυὸ; εἶμι γέμιλλης Τῆν. Ἦταν γέμιλλους, γι' αὐτὸ δὲ βῆρι τ' ἀπάνου τ' αὐτόθ. Ἐγέννησεν ἡ Μαριγὼ κ' ἤκαμε ἱμελλα Δαμαρ. Πόσο μοιά-ζουμε! θαρρεῖς πὺς εἶναι γέμελλα Σμύρν. Ἰδια σουσσούμια ἔχετε τὰ δυὸ ἀδελφία, σὰ γέμελλα αὐτόθ. Ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἀντζελίκα εἶναι γ-γιμέλ-λες Κῶς. Ἐχει δυὸ θνατέρες μόνου κ' εἶναι ἱμελλες Ἀπύρανθ. Ἦκαμε γ' ἐμένα ἢ μάννα μου ἱμελλα, μὰ πεθάνασι μονομιᾶς αὐτόθ. Εἶδες οἱ ἱμελλοὶ πὺς μοιάζουμε! δὲν ξέρεις ποιὸς εἶν' ὁ ἕνας καὶ ποιὸς εἶν' ὁ ἄλ-λος αὐτόθ. Πολλὰ ἱμελλα δαμάσκηνα κάνει ἡ δαμασκη-νιά αὐτόθ. || Γνωμ. Γεμέλλου κόρη ἐπαιρνε, γεμέλλου γιὸ μὴν πάρης (διότι ὁ υἱὸς τοῦ διδύμου θὰ γεννήσῃ δίδυμα) Χίος. Διαμέλλου κόρη ἐπαρε, διαμέλλου γιὸ μὴν πάρης (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Σκῦρ. || Ἀσμ.

Ἐλα, πού 'μαι μοναχιά μου, | μόνου μὲ τὰ ἱμελλά μου Ἀπύρανθ.

Τ' ἀμύδαλό 'ναι γέμελλο, | ἀγάπα με τὸ ρέβελλο

Θήρ. Συνών. γεμελλωτός 1, γεμέλλι 1β. 2) Τὸ θηλ., ἡ τίκτουσα δίδυμα Κάρπ. Κῶς Μύκ. Σκῦρ. : Βάθ' της τῆς γιμέλ-λας νὰ φάη, γιὰ νὰ κατεβάσῃ γάλας, νὰ βυζ-ζάσῃ δὰ γιμελ-λάτῳ της Κῶς || Γνωμ. Γεμέλλας κόρη ἐπαρε, γε-μέλλας γιὸ μὴ βάρης (διότι ἡ διδυμοτοκία κληρονομεῖται μόνον εἰς τοὺς υἱοὺς) Μύκ. Γιμέλλας κόρη ἐπαρε τσ' ἐγόνῃ μὴν ἐπάρης (διότι ἡ ιδιότης τῆς διδυμοτόκου δὲν διατηρεῖται καὶ εἰς τὴν ἐγγονήν, ἡ ὁποία, καθὼς πιστεύουν, εἶναι συνήθως στεῖρα) Κάρπ. Συνών. γεμελλοῦσα, δι-πλάρα.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Δίμελλος Σύμ. Ἱ-μελλος Νάξ. (Φιλότ.), ὡς παρων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γέ-μελλος Μῆλ. Διμέλλης Ἀντίπαξ. Παξ. Ἱμελλος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γιόμελλος Χίος (Βροντ.) Γεμέλλης Ἰκαρ. Διμέλ-λα Ρόδ.

γεμελλοῦσα ἡ, Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 180 κέξ. Αἰξ τίκτουσα δίδυμα. Πβ. γέμελλος 2.

γεμελλωτός ἐπιθ. ἀμάρτ. δεμελ-λωτός Τῆλ. γιμελ-λᾶωτός Ρόδ. διμελ-λωτός Σύμ. διμελ-λᾶωτός Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός.

1) Δίδυμος, δίδυμος, ἐπὶ καρπῶν Σύμ. Τῆλ. : Ἀμύδαλο διμελ-λωτὸ Σύμ. Συνών. γέμελλος 1. 2) Διχαλωτός Ρόδ. : Γιμελ-λᾶωτὸς κλῶνος. Συνών. ἀδελφωτός.

γεμενί τό, γεμενὶν Πόντ. (Κερασ. Λιβερ. Ματζούκ. Χαλδ.) γεμενὶν Κύπρ. γεμενί πολλαχ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Μισθ. Συνασσ. Φλογ. κ.ά.) γεμενί Πελοπν. (Λεῦκτρ.) γε-

